

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA II
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 25

Číslo: 1 Pv 74/18/1102-31
EEČ: 2-9-601-2021

Bratislava II 11.08.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení uznesenia Ústavného súdu SR číslo 38/2002 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení uznesenia Ústavného súdu SR číslo 38/2002 Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 08.02.2002 v Bratislave na Notárskom úrade XXXXX XXXXX dal overiť pravosť podpisov na doklade rukou napísanom, a to splnomocnenie, v ktorom splnomocnil svojho otca XXXXX aby ho zastupoval ohľadne prevodu majetku uvedeného na liste vlastníctve č. XXXXX katastrálneho územia XXXXX a dňa 11.02.2002 ako splnomocnenec obvineného XXXXX v Českej republike na Notárskom úrade v Brne XXXXX podpísal kúpnu zmluvu ako aj dodatok č. 1 ku kúpnej zmluve zo dňa 11.02.2002 s kupujúcim XXXXX XXXXX ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k XXXXX zapísaných na Katastrálnom úrade, XXXXX na liste vlastníctva č. XXXXX pre katastrálne územie Podunajské Biskupice, na kupujúceho, pričom kupujúci zastupujúcej osobe predávajúceho na hore uvedenom notárstve v Českej republike vyplatil kúpnu cenu vo výške 720.000,- Kč, a to za prítomnosti svedkov

XXXXX a XXXXX, pričom vyššie uvedené konanie obvineného bolo s vedomím, že nie je vlastníkom hore uvedených nehnuteľností, pretože uvedené nehnuteľnosti ako predchádzajúci majiteľ predal a na základe kúpnej zmluvy povolenej pod č. konania XXXXX dňa 10.12.2001 sa stal novým vlastníkom hore uvedených nehnuteľností XXXXX, XXXXX a jeho manželka XXXXX, XXXXX XXXXX XXXXX, čím uviedol do omylu XXXXX, a tak sa obohatil na jeho škodu v rozsahu 720.000,- Kč,

lebo trestné stíhanie je neprípustné, preto že je trestné stíhanie premlčané.

Odôvodnenie:

Dňa 30.07.2021 predložil vyšetrovateľ PZ na tunajšiu prokuratúru spisový materiál s návrhom na zastavenie trestného stíhania pre vyššie uvedený skutok kvalifikovaný ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku (ďalej len ako „starý Trestný zákon“) z dôvodu uvedeného § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s poukazom na § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, nakoľko malo dôjsť k premlčaniu trestného stíhania.

Preskúmaním na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu som dospel k dôvodnosti vydania uznesenia o zastavení trestného stíhania v zmysle vyššie uvedených ustanovení Trestného poriadku.

Dňa 10.02.2004 vyšetrovateľ PZ začal trestné stíhanie podľa § 160 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (ďalej len ako „starý Trestný poriadok“) a zároveň vzniesol obvinenie podľa § 163 ods. 1 starého Trestného poriadku obvinenému za trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 4 starého Trestného zákona, ČVS: ORP-306/OEK-B2-2003 (bod č. 1). Dňa 19.02.2004 vyšetrovateľ PZ začal trestné stíhanie podľa § 160 ods. 1 starého Trestného poriadku a zároveň vzniesol obvinenie podľa § 163 ods. 1 starého Trestného poriadku obvinenému za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 starého Trestného zákona, ČVS: ORP-53/OEK-B2-2004 (bod č. 2). Dňa 19.12.2005 vyšetrovateľ PZ začal trestné stíhanie podľa § 160 ods. 1 starého Trestného poriadku a zároveň vzniesol obvinenie podľa § 163 ods. 1 starého Trestného poriadku obvinenému za trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 3 starého Trestného zákona, ČVS: ORP-1634/OEK-B2-2005 (bod č. 3).

Dňa 19.12.2005 vyšetrovateľ PZ spojil na spoločné konanie podľa § 23 ods. 3 starého Trestného poriadku všetky vyššie uvedené trestné veci obvineného.

Dňa 28.02.2008 vyšetrovateľ PZ prerušil trestné stíhanie obvineného podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, lebo pre neprítomnosť obvineného nemožno vec náležite objasniť. Dňa 10.03.2009 vyšetrovateľ PZ pokračoval v trestnom stíhaní obvineného podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku, nakoľko dôvody na prerušenie pominuli. Dňa 30.04.2013 vyšetrovateľ PZ prerušil trestné stíhanie obvineného podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, lebo pre neprítomnosť svedka nemožno vec náležite objasniť. Dňa 09.10.2017 vyšetrovateľ PZ pokračoval v trestnom stíhaní obvineného podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku, nakoľko dôvody na prerušenie pominuli.

Dňa 20.12.2017 vyšetrovateľ PZ uznesením podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku vylúčil zo spoločného konania trestnú vec obvineného v bode č. 2 týkajúcu sa trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 starého Trestného zákona,

nakoľko nemožno pre neprítomnosť obvineného alebo svedka vec náležite objasniť – vylúčené trestné konanie ďalej vedené pod ČVS: ORP-1658/3-VYS-B2-2017.

V tomto trestnom konaní ďalej dňa 29.06.2018 vyšetrovateľ PZ prerušil trestné stíhanie obvineného podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, lebo pre neprítomnosť svedka nemožno vec náležite objasniť. Dňa 16.06.2020 vyšetrovateľ PZ pokračoval v trestnom stíhaní obvineného podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku, nakoľko dôvody na prerušenie pominuli.

V rámci vyšetrovania boli vykonané výsluchy svedkov XXXXX (02.03.2004), XXXXX (22.07.2004), XXXXX (27.10.2020), XXXXX (02.11.2020) a XXXXX (13.01.2021).

Čo sa týka osoby obvineného, jeho prítomnosť sa nepodarilo na účely trestného konania dosiahnuť. Dňa 07.02.2007 bol XXXXX vydaný príkaz na zatknutie obvineného, pričom dňa 09.12.2008 bol daný príkaz zrušený. Rovnako tak sa v priebehu vyšetrovania nepodarilo predvolať ani nijakým iným spôsobom zabezpečiť svedka XXXXX. Na svedka XXXXX vydal dňa 19.10.2010 XXXXX pod číslom konania XXXXX príkaz na zatknutie v inej trestnej veci.

Podľa § 16 ods. 1 starého Trestného zákona sa trestnosť činu posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatela priaznivejšie.

Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší, pričom priaznivosť zákona treba posudzovať nielen z hľadiska samého porovnania trestných sankcií uvedených v porovnávaných zákonoch, ale rozhodujúci je výsledok, teda či použitie nového zákona ako celku, to znamená ako z hľadiska ustanovení osobitnej časti, tak i z hľadiska všeobecnej časti je pre obvineného priaznivejšia. Najpriaznivejšou právnou kvalifikáciou skutku popísaného v uznesení o stíhaní obvineného je kvalifikácia podľa § 250 ods. 4 starého Trestného zákona, a to s poukazom na trestnú sadzbu, ako i s poukazom na ustanovenie všeobecnej časti Trestného zákona, ktoré boli účinné v čase, kedy malo dôjsť k spáchaniu skutku.

Podľa § 67 ods. 1 písm. c) starého Trestného zákona trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je päť rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej tri roky.

Podľa § 67 ods. 2 starého Trestného zákona sa do premlčacej doby nerozpočítava doba, po ktorú nebolo možné páchatela postaviť pred súd pre zákonnú prekážku, ani doba, po ktorú sa zdržoval v cudzine a taktiež ani skúšobná doba podmieneného zastavenia trestného stíhania.

Podľa § 67 ods. 3 starého Trestného poriadku premlčanie trestného stíhania sa prerušuje vznesením obvinenia pre trestný čin, o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchatela, alebo ak páchatel spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Podľa § 67 ods. 4 starého Trestného zákona prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

Podľa § 89 ods. 13 starého Trestného zákona škodou nie nepatrnou sa rozumie škoda dosahujúca najmenej výšku minimálnej mesačnej mzdy, škodou nie malou sa rozumie suma dosahujúca najmenej šesťnásobok takej mzdy, väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej dvadsaťnásobok takej mzdy, značnou škodou suma dosahujúca najmenej stonásobok takej mzdy a škodou veľkého rozsahu suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej mzdy. Tieto hľadiská sa použijú obdobne na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 250 ods. 1 starého Trestného zákona kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku škodu nie nepatrnú, potresce sa odňatím slobody až na dva roky alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom alebo prepadnutím vecí.

Podľa § 250 ods. 4 písm. b) starého Trestného zákona odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchatel potresce, ak spôsobí takým činom značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Nie každý úkon policajta, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu nasledujúci po vznesení obvinenia aj skutočne smeruje k trestnému stíhaniu páchatela. Úkony, ktoré spôsobujú prerušenie premlčania trestného stíhania musia nasledovať nielen časovo po vznesení obvinenia, ale zároveň musia aj smerovať k trestnému stíhaniu páchatela, pričom musí ísť o úkony vykonané v zmysle ustanovení Trestného poriadku, resp. starého Trestného poriadku. Za takéto úkony možno považovať vzatie do väzby, vydanie príkazu na zatknutie, vydanie európskeho alebo medzinárodného zatýkacieho rozkazu, podanie obžaloby, vydanie trestného rozkazu, vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku pre skutok, resp. trestný čin, o premlčanie ktorého ide, výsluchy svedkov, prípadne iný podstatný úkon, ktorý nemá len procesný, resp. formálny charakter. Čo sa týka uznesenia o spojení trestných vecí, resp. vylúčení trestnej veci na samostatné konanie je nutné prihliadnuť na okolnosti toho ktorého prípadu, aby sa tak zistil skutočný zámer daného procesného rozhodnutia, teda či také rozhodnutie reálne smeruje k trestnému stíhaniu obvineného alebo slúži napr. len na zrýchlenie niektorej inej časti pôvodného trestného konania, resp. na čisto formálne prerušenie premlčacej doby. Takmer každý úkon orgánu činného v trestnom konaní môže smerovať k trestnému stíhaniu páchatela, ale taktiež môže byť urobený len formálne bez toho, aby jeho vykonanie skutočne sledovalo trestné stíhanie páchatela a bolo pre jeho priebeh podstatné. V takomto prípade formálne urobený úkon premlčaciu dobu neprerušuje.

Premlčacia doba trestného stíhania začala v danej trestnej veci plynúť dňa 11.02.2002, teda v okamihu, keď došlo k dokonaniu trestného činu, pričom tá bola prerušená vznesením obvinenia dňa 19.02.2004. Následne došlo dňa 02.03.2004 k výsluchu svedka XXXXX, dňa 22.07.2004 k výsluchu svedka XXXXX a dňa 19.12.2005 k spojeniu troch skutkov obvineného do jedného trestného konania. Dňa 07.02.2007 bol XXXXX vydaný príkaz na zatknutie obvineného, pričom dňa 09.12.2008 bol daný príkaz zrušený. Práve pri vydaní príkazu na zatknutie sa vychádza z toho, že je daný dôvod väzby a obvineného nemožno predvolať, predviesť alebo zadržať a zabezpečiť jeho prítomnosť na výsluchu alebo na inom úkone. Vo všeobecnosti možno pri vydaní príkazu na zatknutie prijať záver o tom, že obvinený sa mohol nachádzať aj v cudzine v úmysle vyhýbať sa trestnému konaniu, čo by bol aj dôvod na spočívanie premlčacej doby. Ak však došlo k zrušeniu daného príkazu, bolo nutné zo strany vyšetrovateľa vykonať ďalšie procesné úkony smerujúce k trestnému stíhaniu obvineného (predvolať ho na výsluch, previesť/zadržať ho, opätovne žiadať o vydanie príkazu na zatknutie, žiadať o vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu alebo medzinárodného zatýkacieho rozkazu, atď...). Po vydaní príkazu na zatknutie, resp. po jeho zrušení sa však v spise okrem viacerých procesných rozhodnutí o prerušení trestného stíhania, o pokračovaní v trestnom stíhaní a o vylúčení veci na samostatné konanie nachádzajú až úkony z roku 2020. Samotné prerušenie trestného stíhania ako ani pokračovanie v trestnom stíhaní nie je možné v kontexte aplikácie starého Trestného zákona považovať za úkony, ktoré by znamenali prerušenie, resp. spočívanie premlčacej doby. Taktiež uznesenie vyšetrovateľa, ktorým vylúčil skutok v bode č. 2 (táto trestná vec) na samostatné konanie nie je možné považovať za úkon smerujúci k trestnému stíhaniu páchatela v tejto trestnej veci, a to predovšetkým z dôvodu, že uvedeným úkonom sa sledoval účel zrýchlenia pôvodného trestného konania, v ktorom ako svedok nefiguroval XXXXX. Spomínaný účel tohto uznesenia potvrdzuje aj fakt, že v následnom období, konkrétne dňa 29.06.2018, došlo k opätovnému prerušeniu vylúčeného trestného stíhania z dôvodu neprítomnosti svedka, teda z rovnakého dôvodu, ako tomu bolo ešte dňa 30.04.2013 v rámci pôvodného trestného konania.

Taktiež je nutné prihliadnuť aj na skutočnosť, že potreba výsluchu svedka XXXXX existovala už od začatia trestného stíhania, pričom toho sa v priebehu vyšetrovania nepodarilo zabezpečiť na výsluch a vyšetrovateľ sa len pridral k pátraniu po menovanom. Odo dňa 30.04.2013 bolo trestného stíhanie prerušené pre neprítomnosť svedka XXXXX, pričom dňa 17.01.2018 malo dôjsť k preverke pobytu menovaného svedka, o ktorej však vo vyšetrovacom spise chýba úradný záznam. Daný úkon však nemožno považovať za úkon smerujúci k stíhaniu obvineného, nakoľko nebol realizovaný v zmysle ustanovení Trestného poriadku.

V zmysle vyššie uvedeného možno konštatovať, že odo dňa 07.02.2007 (vydanie príkazu na zatknutie obvineného), resp. odo dňa 09.12.2008 (zrušenie príkazu na zatknutie) nedošlo v rámci 5 ročnej premlčacej doby k vykonaniu relevantného úkonu smerujúceho k stíhaniu obvineného. Neboli využité ďalšie do úvahy prichádzajúce zákonné prostriedky, ktorými orgány činné v trestnom konaní disponovali.

Z odpisu registra trestov a lustrácie v GP SR nebolo zistené, že by obvinený spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý by starý Trestný zákon

ustanovoval trest rovnaký alebo prísnejší. V registri trestov nemá obvinený žiadny záznam.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že došlo k premlčaniu trestného stíhania uplynutím zákonnej premlčacej doby. Uvedené je nutné konštatovať aj po zohľadnení ustanovení § 67 ods. 2, ods. 3 starého Trestného zákona. Z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Tr. por.). V trestnom stíhaní sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá.

JUDr. Tomáš Kalejčík
prokurátor